

Indlæringsvanskeligheder og socio-emotionelle vanskeligheder.

Denne dreng har været hos mig af to omgange. Den første gang drejede det sig om indlæringsvanskeligheder – han havde svært ved at læse og skrive, og han havde også temperament. Han havde skiftet skole, og han var glad for at gå i den nye skole, hvor han havde fået gode venner.

Målet kom til at handle om at være god til at læse og skrive, for det var umiddelbart det vigtigste for ham. De følelser, som den første afbalancering drejede sig om, var "stolt – ikke ønsket". Der var 100 % stress på målet, så der var nok at tage fat på. Først skulle han dog op på sin mållinje, og her skulle der arbejdes med kropspolaritet. Han følte sig krænket og modløs og ville gerne kunne involvere sig og være nødvendig. Da han først var kommet op på sin mållinje, skulle der arbejdes videre med en afbalancering af CIA – common integrative area (det fælles integrationsområde). Det handler bl.a. om kamp/flugt, og han var parat til begge dele, spændt som en fjeder. Hele bagsidemuskulaturen var hård, og han fik en god gang massage af læg- og hasemusklere, og bagefter lavede han skulderrotationer. Denne afbalancering handler om at føle sig forkastet og dum/stum over for det at være væsentlig og oprigtig. Senere skulle der arbejdes med øjnernes bevægelser fra side til side. At kunne bevæge øjnene fra side til side 15-20 gange svarer til en halv times læsning, og det var yderst stressende for ham, så han fik masseret sine øjenpunkter bag på kraniet.

Det var en meget træt, men også afslappet dreng, der gik hjem den eftermiddag, og vi aftalte at ses igen 3 uger senere.

Nu var hans stressprocent faldet til 75, og det var gået meget bedre. Han havde slet ikke haft ondt i hovedet, og de første 14 dage var gået rigtig godt. Så var irritationen vendt lidt tilbage. Temperamentet var dog mærkbart anderledes og lektielæsningen havde ikke voldt problemer. Afbalanceringerne drejede sig denne gang om at se lidt sort på tingene og føle sig fastlåst. Klappen gik ned for ham, og han gik i sort indimellem, så han fik lidt lys til hypofysen og pinealkirtlen, så han igen kunne se lyst på tingene. Der blev også arbejdet med hans halsregion, så han kunne give slip på de indestængte følelser og blive bedre til at sætte ord på sine følelser og sige sin mening. Til sidst skulle der bruges en essens, som handlede om at give slip på sin vrede og lave den om til kærlighed.

Der gik igen 3 uger, og der var stadig fremgang. Det gik godt både i skolen og derhjemme, og han var begyndt at cykle i skole selv. Nu var hans stressprocent nede på 45, og følelserne var denne gang fredfyldt – kærlighedsløs. Der blev afbalanceret i nutid og på syv år, hvor der var meget stress, og hvor han følte sig skuffet og manglede den kække selvtilid.

Da han kom fjerde gang var stressprocenten nede på 21 %, og det gik stadig fint. Han var begyndt at sige fra, og han var begyndt at læse Anders And-blade og undertekster på fjernsynet. Han var i det hele taget blevet bedre til at læse selv. Der skulle igen afbalanceres både i nutid og tilbage i tid, nemlig på 3 år. Til sidst var vi nødt til at fjerne stress på en elev i hans klasse, som han igen og igen kom i konflikt med. Det fik vi klaret ved at arbejde med nogle chakraer, og så var han klar igen.

Gangen efter var der bare 10% stress, og både drengen og moderen var glade. Han havde haft en god lejrskole, han tog afslappet på tingene, og han var blevet vil med at læse. Han gik i gang med alt, og hans læseteknik bedredes. Han blev bedre og bedre til lydering.

Han kom igen lige efter sommerferien, men der var ikke længere stress. Moderen følte, at hun havde fået et nyt barn, og det var så dejligt. Han var fyldt op med den kække selvtilid.

Efter halvanden måned kontaktede moderen mig igen, for han blev nogle gange voldsomt vred, og det var et stort problem for ham. Han misforstod tit situationer og samtaler og reagerede derefter.

Han følte sig lidt ensom. Desuden skulle han jævnligt til tandlæge og ørelæge, og det stressede ham også.

Målet kom denne gang til at hedde: Jeg er god til at komme i kontakt med andre børn, aflæse og forstå deres følelser. Det var også et stressende mål, som udløste 95 % stress. Han følte sig fortvivlet og afvist og ville gerne være interesseret og påskønnet. Der skulle bl.a. arbejdes med nyremeridianen, og det handler om at give slip på frygt og angst og få vitaliteten igen. Der blev aftalt en ny tid 5 uger senere.

Hans stressprocent var nu faldet til 62 %, og det var gået fint. Han havde været rigtig vred en gang, og så havde han været ked af det i forbindelse med skolen. Han var blevet god til at fortælle om det derhjemme, og han havde fået en ugentlig støttetime med en lærer, så de kunne tale problemerne igennem med det samme. Denne gang blev der arbejdet med afbalanceringer inden for pædagogisk kinesiologi og hjernen. Sidstnævnte afbalancering drejede sig om at få afbalanceret amygdala, en del af det limbiske system – vores følelseshjerne, som handler om vrede, raseri, frygt og angst. Der blev denne gang arbejdet med følelsen ” meningsfuld – ikke accepteret”.

Tredje gang var stressprocenten dalet til 22 %, og det var gået rigtig fint. Han var rolig og afbalanceret og i stand til at sige tingene, både derhjemme og i skolen. Kontrolbesøgene hos ørelægen gik også fint. Der blev denne gang arbejdet med solar plexus-området, og der blev lavet en afbalancering af ”den forlængede marv” i hjernen. Det handlede bl.a. om kreativitet.

Der gik nu 3 måneder, inden han kom til den næste afbalancering. Alt gik bare så godt. Der var ros fra skolen, læsningen gik fint, der var ingen drillerier, og han satte sig store mål og gennemførte dem uden problemer. Med den fine udmelding var det ingen overraskelse, at han denne gang havde 0 % stress på sit mål. Hans støtteord blev kæk, og det var netop, hvad han udstrålede – masser af selvtillid og et smil på læben.

[Tilbage til oversigten](#)